Poštovani Željko, u ime članova moje porodice, rođaka i prijatelja koji čuvaju sećanja na mladalačke boravke u Vrepcu, Zavođu i Pavlovcu, zahvaljujem Vam se za veliki trud koji godinama ulažete brinući se o WEB stranici Vrepca, Zavođa i Pavlovca i podstičući nas da ne odustajemo od svojih ognjišta, prolivene krvi i grobova naših predaka.

Lično se zahvaljujem Vama i ostalim Vrepčanima, Zavođanima i Pavlovčanima na dosadašnjim aktivnostima na obnovi, uređenju i čuvanju naša tri sela, čuvanju naše tradicije i uspomena na teška i lepa vremena življenja u Lici.

Mi baštinimo specifične vrednosti, srodne navike i način života, poštujemo čast i hrabrost i negujemo solidarnost i prijateljstva širom sveta. Naročito čuvamo i sa ponosom negujemo sećanje na hrabre pretke koji su „u Liku stigli jer nisu hteli da robuju, a slobodu su plaćali vojevanjem i krvlju i po tom duhu bili i danas su prepoznatljivi “. Nas i naše potomke specifičnim i posebnim „napravio je“ život u Lici i predačko nasleđe, uticaj njene prirode i istorijskih događaja u prošlosti i sadašnjosti.

U srpskim ličkim porodicama, u odnosu na ostale stanovnike Balkana, ima najviše mešovitih brakova sa pripadnicima drugih naroda, nacionalnih manjina i etničkih grupa. Razlozi su mnogobrojne seobe što zbog buna, ratova i revolucija, što zbog ekonomskih migracija, a ponajviše zbog tradicionalnih službovanja Ličana u raznim vojskama i policijama diljem Jugoslavije i naše tradicija da srce vežemo za dobrotu, poštenje, fizičku i duhovnu lepotu i snagu, a ne za versku ili nacionalnu pripadnost. Mnogi Srbi iz Like godinama su se izjašnjavali kao Jugosloveni, smatrali se najpre Ličanima pa tek posle Srbima.

Mnogobrojni su primeri „Ličke posebnosti“. Jedna od njih je i izjava poznatog patologa koji je učestvovao u ekshumaciji srpskih žrtava u zadnjem ratu u Lici da žene, kao što su Ličanke, nigde drugde nije sreo.

Da li će nam i 2017. godina i majski izbori u Hrvatskoj proći a da se ne organizujemo i povežemo na način koji bi nam omogućio da uradimo strategiju i akcioni plan obnove Vrepca, Zavođa i Pavlovca, da konkurišemo za sredstva radi obnove školskih zgrada, Vrebačkog doma, spomenika, mostova, mlinica, očuvanja izvora i Jadove.

Proći a da ne pronađemo zajedno fondove i donatorska sredstva za rešavanje ostavinsko-imovinskih pitanja i obnovu kuća, da ne pronađemo mlade potomke Vrepčana, Zavođana i Pavlovčana koji bi nam želeli i mogli pomoći da pišemo i realizujemo projekte obnove, negovanja tradicije i održivog života.....

Ako su naši preci davali svoje mlade živote, za sve ovo što lično i zajedničko imamo u Vrepcu, Zavođu i Pavlovcu, da li zbog njih i naših potomaka smemo dići ruke i odustati od obnove i čuvanja. Da li smo sigurni da naši potomci neće, zbog drastičnih klimatskih promena, novih ratova i globalnih ekonomskih poremećaja, morati da napuštaju svoje domove i dolaze da žive na zemlji svojih Ličkih predaka. Seobe naroda se već dešavaju. Ne samo zbog ratnih sukoba već i zbog prenaseljenosti i nedostatka resursa-zdrave zemlje,vode,hrane.....

Sećamo li se priča naših majki i baka koje su same, sa starčadima i malom decom, preživele strahote Drugog svetskog rata, bez muževa i sinova koji su bili borci u Šestoj ličkoj i 35-oj proleterskoj diviziji i borili se za oslobađanje od fašizma svih jugoslovenskih teritorija. Imale su šumu i pećine da se kriju, vodu da piju, samonikle biljke da jedu i krave i ovce koje su čuvale kao i živote svoje dece jer su davale mleko i grejale kad se zbog napada ustaša, Nemaca i Italijana bežalo u zbegove i ležalo na goloj zemlji....

Ako nas ima koji ovako i slično razmišljamo i želimo, možemo uspeti. Neće biti lako prevazići strahove, mržnje, otpore i pravne i materijalne prepreke. Ako nečeg imamo napretek, imamo naše čuvene“ ličke tvrdoglavosti“ koja odavno nije negativna osobina.To je, kako mi skoro reče jedna moja poznanica psiholog, najbolja varjanta upornosti za život u XXI veku i življenje na Balkanu.

Znamo svi koliko malo naših rođaka i prijatelja stalno živi u Vrepcu, Zavođu i Pavlovcu i hvala im zanavek što su se vratili, što su tu i što, kako su naši stari govorili „duraju“. Znamo da je sadašnji Mjesni odbor „telo na jednom papiru“, bez akata i dokumenata na koje ih zakon obavezuje, za razliku od prethodnog MO koji je veoma mnogo učinio i čiji članovi i dalje, kao pojedinci,veoma mnogo čine.

Ali treba da znamo i da se na spisku birača naša tri sela nalazi više stotina građana još uvek državljana Republike Hrvatske. Sigurna sam da članovi našeg Mjesnog odbora žele pomoć, da su svesni zakonske odgovornosti, posledica nepostupanja u skladu sa propisima i svesni uloge Mjesnog odbora u aktivnostima od značaja za obnovu i opstanak Vrepca, Zavođa i Pavlovca. Sada je vreme putovanja do Like upola kraće, a zahvaljujući IK tehnologijama „ceo Svet je

jedna kancelarija“

Uzdam se Željko u Vrepčanke, Zavođanke i Pavlovčanke jer smo ponajviše mi i naše pretkinje „koreni vekovnog trajanja“, kako se zove i prvo izdanje Hronike Vrepca, Zavođa i Pavlovca. Uzdam se u naše mlade od kojih mnogi učestvuju u projektima multikulturalne saradnje i održivog razvoja u sredinama u kojima žive i rade i u naše uspešne privrednike koji posluju u Hrvatskoj, Srbiji i drugim zemljama, a svoje poslovne ideje mogu realizovati i u Lici.

Beograd, 30.12.2016.godine Mirjana Ćurin